

Resistències culturals als suburbis de la Barcelona del segle XXI

Publicat per [Centre d'Informació i Documentació](#) [1] el 21/09/2010 - 14:20 | Última modificació: 20/07/2015 - 10:58

[Jordi Nofre](#) [2] és actualment investigador postdoctoral i membre del [Centro de Estudos de Sociologia](#) [3] (CESNOVA) de la Universidade Nova de Lisboa. Al 2009 va defensar la seva tesi doctoral, '[L'Agenda Cultural Oculca. Una deconstrucció de l'oci nocturn de Barcelona i els seus suburbis](#) [4]', on analitzava l'oferta d'oci nocturn de Barcelona i els seus suburbis, i aprofundia en el treball de recerca iniciat a la tesina presentada l'any 2006 sobre indústria cultural, consum, classes socials i (re)construcció urbana a Barcelona. Si bé el capítol sisé de la tesi hom hi pot trobar l'estudi en profunditat sobre la caracterització dels "cholos" i "cholas", en l'article que ara es presenta l'autor exposa els elements que l'han portat a caracteritzar el fenomen dels "cholos" i "cholas" com un fenomen social de resistència cultural davant els imaginaris d'identitat de les classes mitjanes hegemòniques a Barcelona i la seva Àrea Metropolitana. Partint de l'eclosió als anys 90 del segle passat dels denominats "cholos" i "cholas", l'autor interpreta aquest fenomen juvenil com a expressió reivindicativa d'una alteritat suburbana, expressada en els consums culturals, i els seus espais urbans i cibernètics, diferenciats dels i les joves de les classes benestants de la ciutat.

Per a Nofré, la màxima representació d'aquest procés de creació d'identitat col·lectiva mitjançant el consum es troba en la música, però també en la roba, la gastronomia i la llengua. Les pràctiques associades a aquests culturals es veuen segregades en l'espai, tot i l'existència d'espais de fricció on es troben i conflueixen els cholos i cholas amb els pijos i pijas. El projecte cultural d'arrel Noucentista que segons l'autor va ser l'únic amb visibilitat institucional al país al llarg de 25 anys va propiciar aquest moviment de resistència cultural, on el flamenc, les tapes, una determinada simbologia i estètica i la llengua castellana van ser els elements incorporats per part del jovent de l'Àrea Metropolitana, que generava les seves pràctiques en determinats centres comercials, d'oci, bars, discoteques i xats d'Internet, els seus espais de trobada i expressió. Aquest habitus es diferencià pels consums i espais de pràctica cultural de la joventut de les classes mitjanes-mitjanes altes que ocupaven la centralitat de l'espai urbà. Així segons els treballs de l'autor, determinats espais públics com les universitats i els parcs, o centres comercials i d'oci nocturn fan confluïr bàsicament uns i altres, donant-se a voltes violències simbòliques i, en algun cas, física. Els cholos i les cholas són doncs per Jordi Nofré un exemple proper d'un fenomen de resistència cultural als imaginaris simbòlics de les classes hegemòniques.

PDF [Resistències culturals als suburbis de la Barcelona del segle XXI](#) [5]

Categories: Pràctiques culturals i públics

Categories: Sociologia de la cultura

Etiquetes: resistència

Etiquetes: joves

Etiquetes: Barcelona (Catalunya)

Etiquetes: consum

Etiquetes: classe

Etiquetes: identitat

- [6]

URL d'origen: <http://interaccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2010/09/21/resistencies-culturals-als-suburbis-de-la-barcelona-del-segle-xxi-jordi-nofre-i-mat>

Enllaços:

[1] <http://interaccio.diba.cat/members/centre-dinformacio-documentacio>

[2] http://cercles.vtlseurope.com/search/query?term_1=Jordi+Nofre&theme=CERC

[3] <http://cesnova.fcsh.unl.pt/>

[4] <http://www.tesisexarxa.net/TDX-0224109-120519/index.html>

[5] <http://cercles.diba.cat/documentsdigitals/pdf/E080133.pdf>

[6] <http://interaccio.diba.cat/node/235>